ZLATKO, BRIHTA IN VROČ POLETNI DAN

ZLATKO, BRIHTA IN VROČ POLETNI DAN

Avtorica besedila in slikovne opreme:

Brigita Ostrožnik,

Vrtec Most na Soči

Za spletno objavo pripravili:

Člani skupine za izvedbo programa Varno s soncem,

Nacionalni inštitut za javno zdravje (NIJZ)

Jezikovni pregled: Mihaela Törnar, NIJZ

Oblikovanje za spletno objavo: Kati Rupnik, NIJZ

Spletna objava: www.nijz.si

Ljubljana, 2021

Bil je vroč poletni dan.

Sonce je s svojimi vročimi žarki kar vabilo na obalo.

Tako kot mnogi sta bila tja namenjena tudi

kruhka Zlatko in Brihta.

Bila sta najboljša prijatelja.

Zlatko je bil miren in zelo pameten fantič,

Brihta pa je veljal za pravo trmo in velikega svojeglavca.

Kljub razlikam sta se dobro razumela.

Pa prisluhnimo njuni zgodbi.

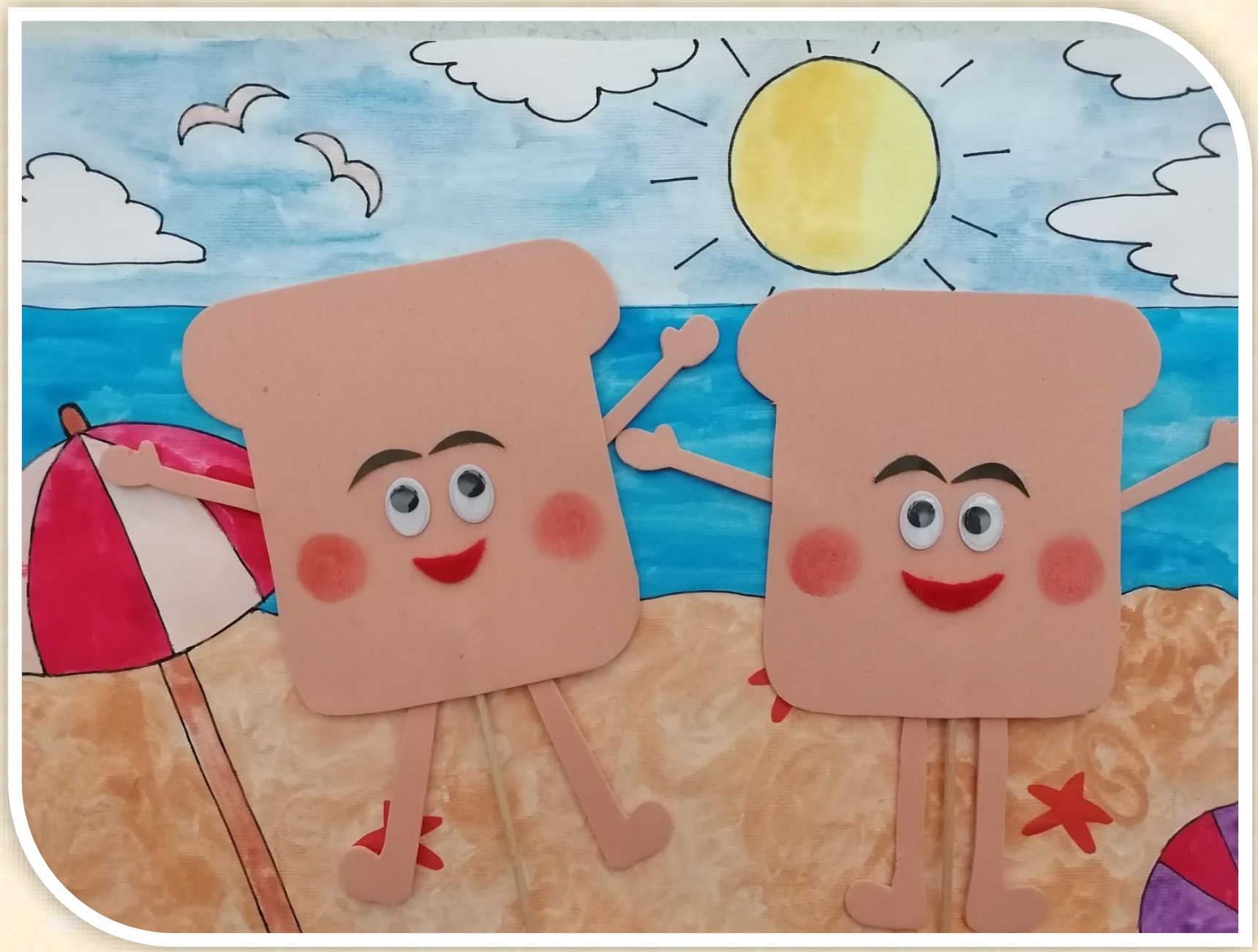

Plaža,

ki sta jo Zlatko in Brihta zelo rada obiskovala,

je bila res čudovita. Morsko obalo je prekrival droben pesek,

v katerem si z malo truda lahko našel marsikatero školjko.

Tistega vročega avgustovskega dne

sta se prijatelja odpravila na plažo.

S seboj sta imela vsak svojo torbo z najrazličnejšimi stvarmi,

ki sta jih tam potrebovala.

Zlatka je zanimalo:

»Brihta, kako ogromna torba,

kaj vse si spravil vanjo?«

Brihta je začel takoj naštevati:

»Čips, kanglico in lopatko, kokakolo, žogo in plavalni obroč.

Kaj imaš pa ti v tvoji torbi?«

je zanimalo Brihto.

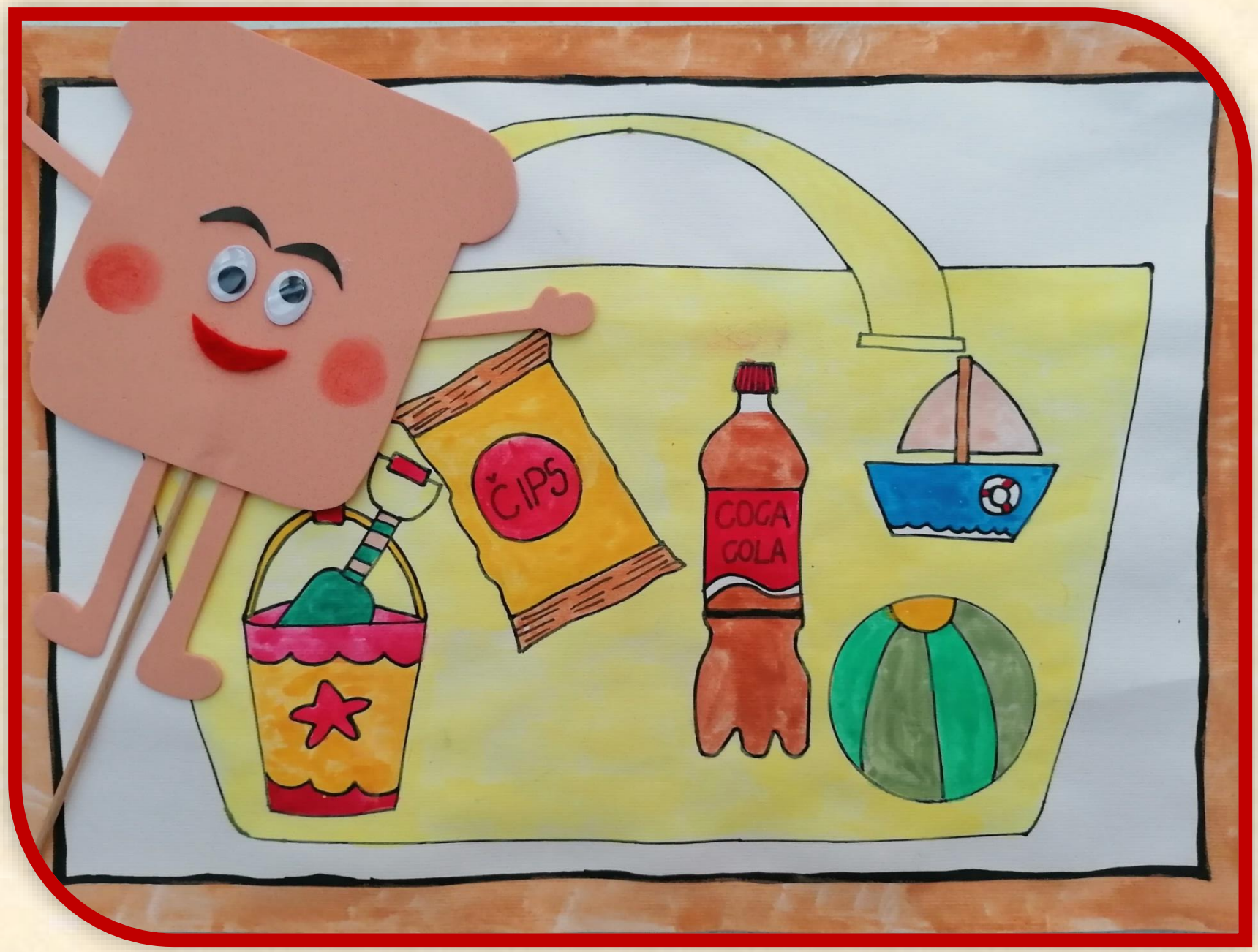
ČIPS
COCA
COLA

Zlatko je začel naštevati:

»V njej imam veliko steklenico vode,

da me sonce ne bo izsušilo.«

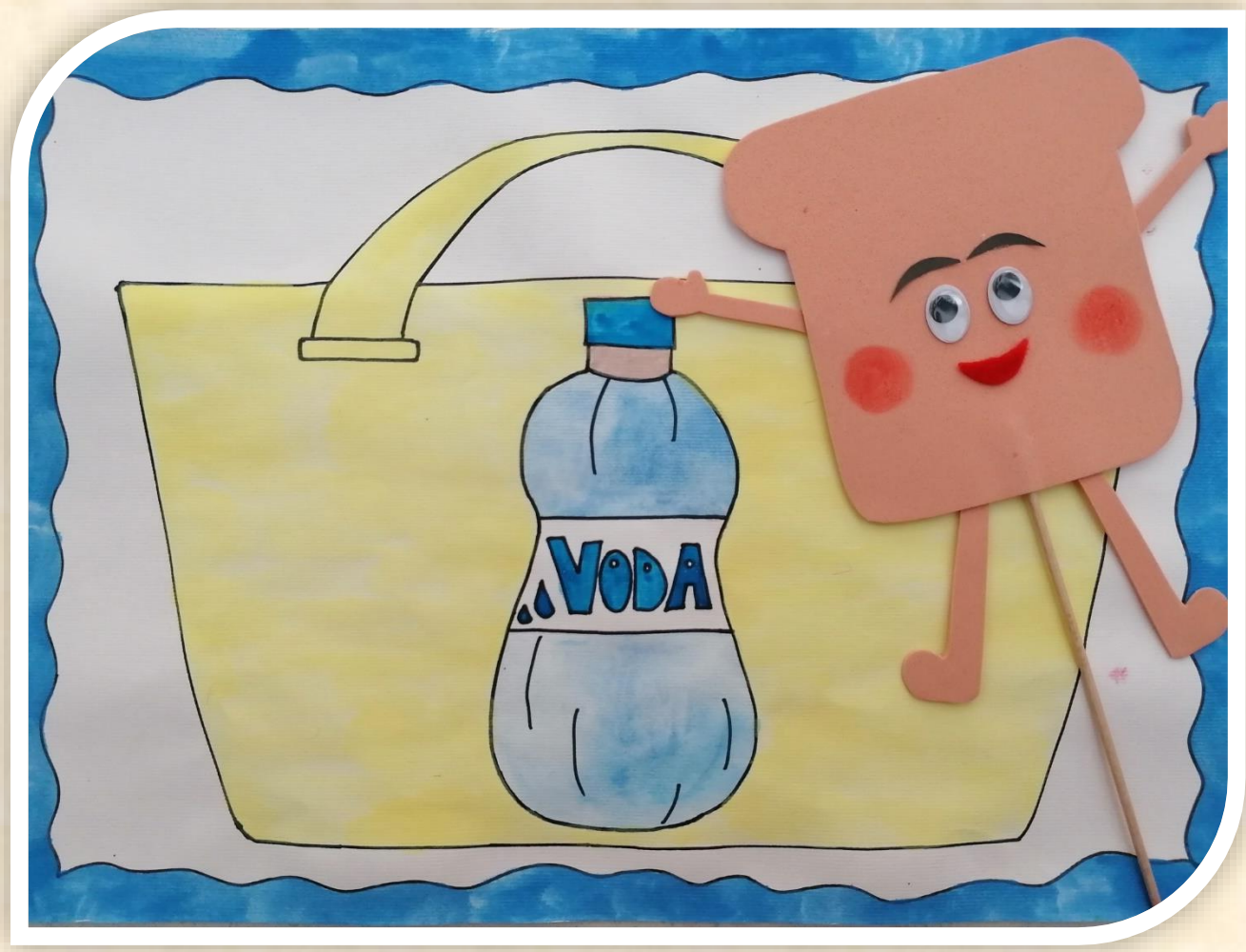

»S seboj sem prinesel tudi senčnik,

saj na tej plaži ni nobenega drevesa,

pod katerega bi se lahko zatekel ob najhujši pripeki.«

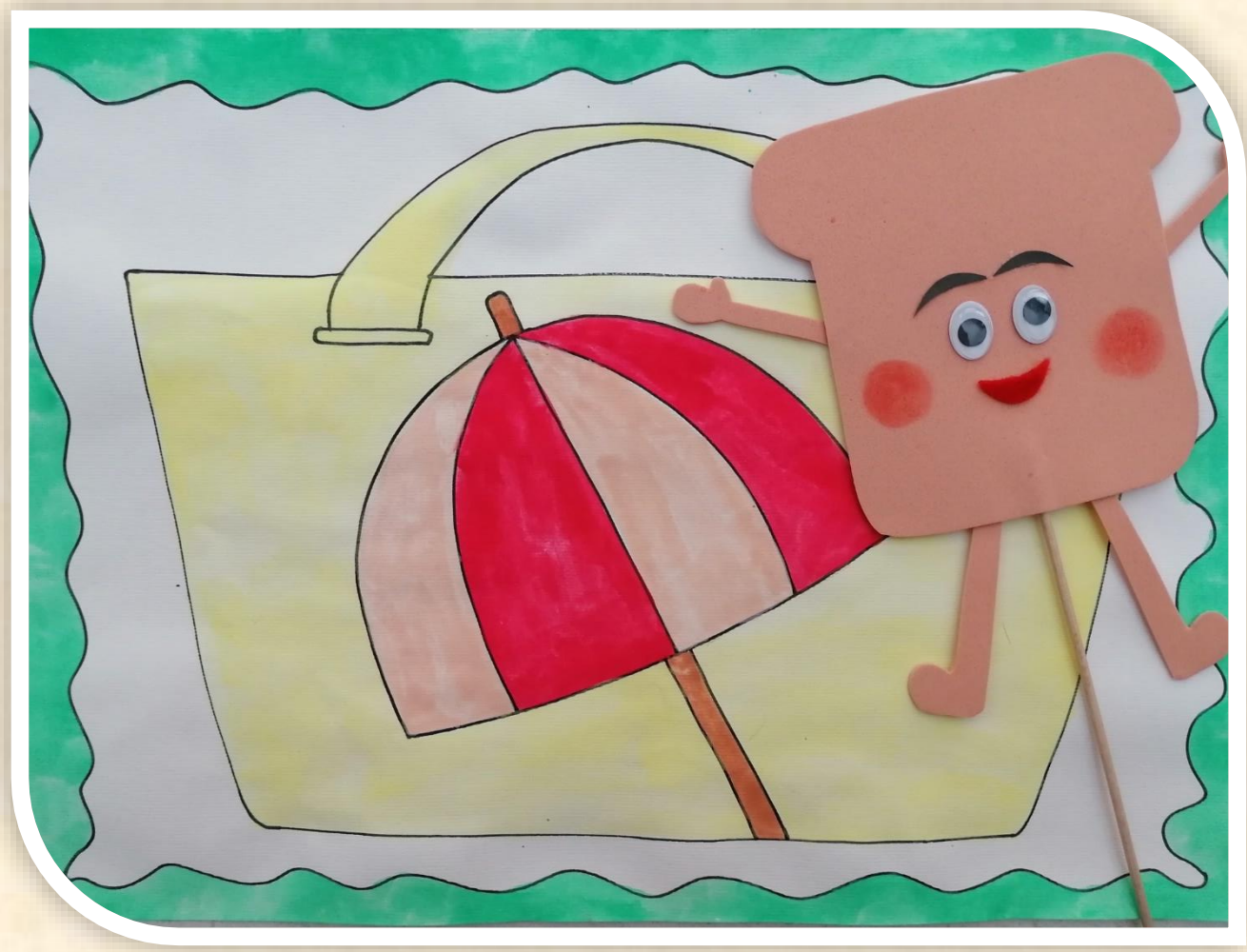

»Vzel sem nekaj sadja,

s katerim se bom lahko osvežil.«

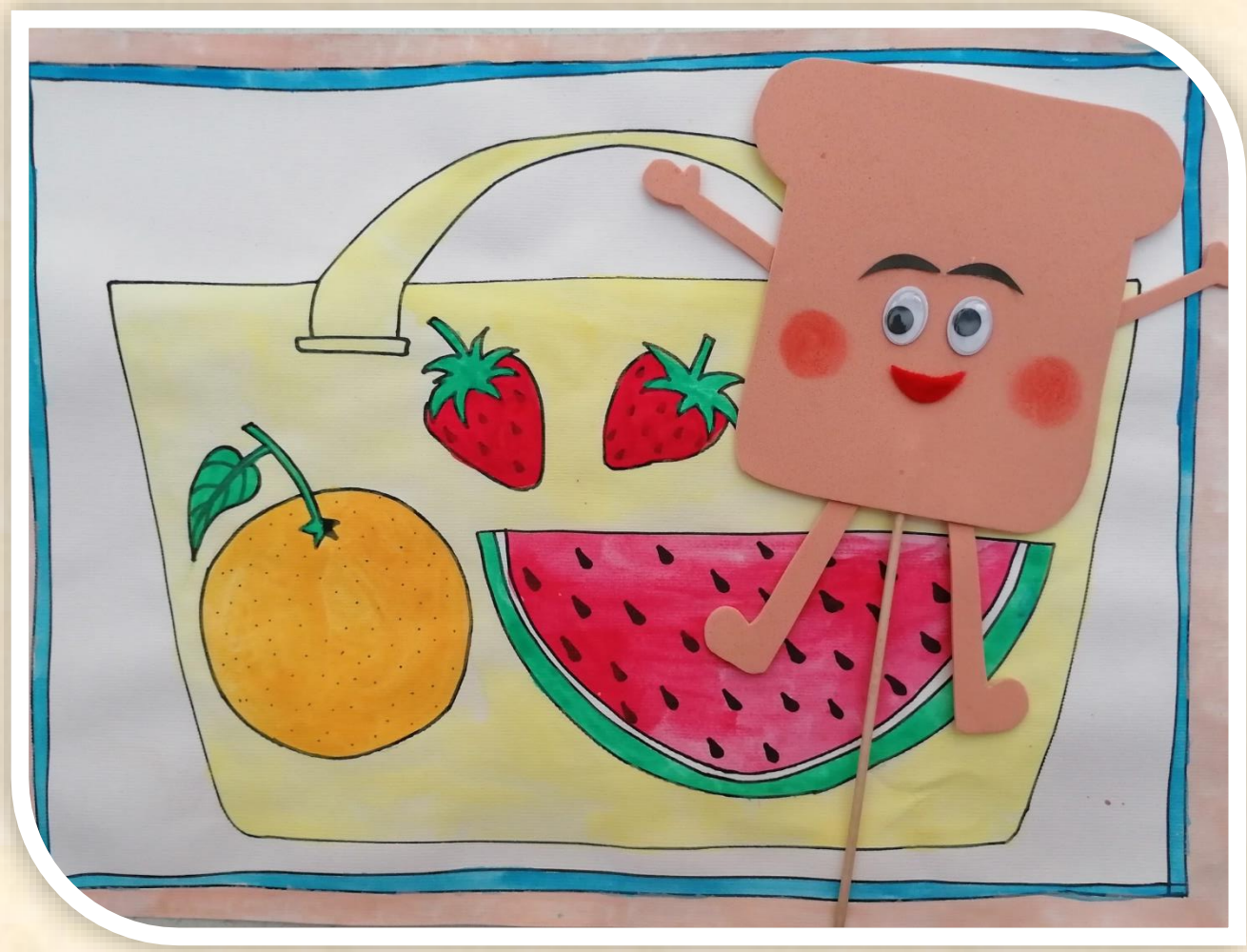

»S seboj imam tudi dolga ohlapna oblačila,
ki bodo moje telo ščitila pred soncem.«

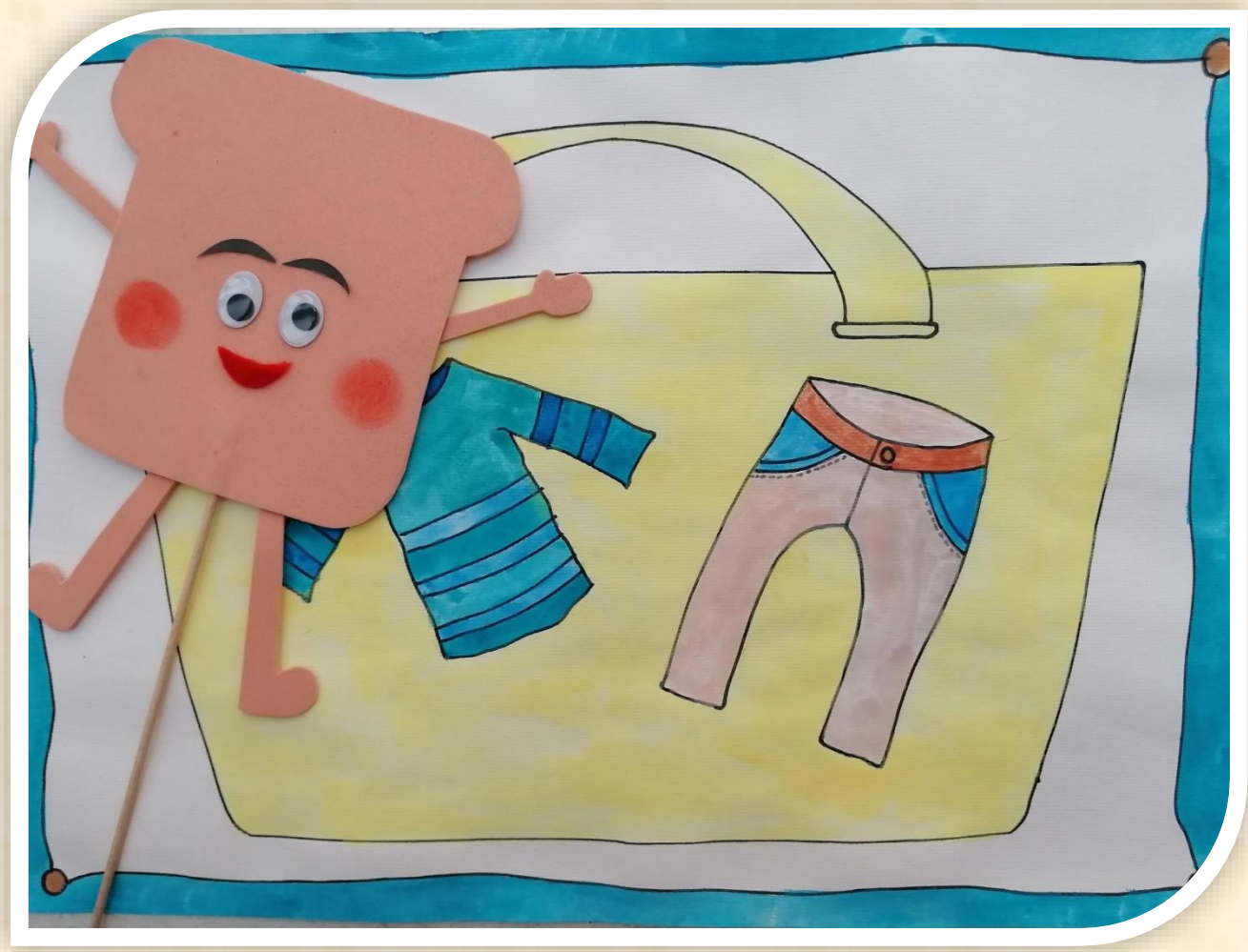

»Pozabil nisem niti na zaščito svoje glave.

S seboj imam pokrivalo.«

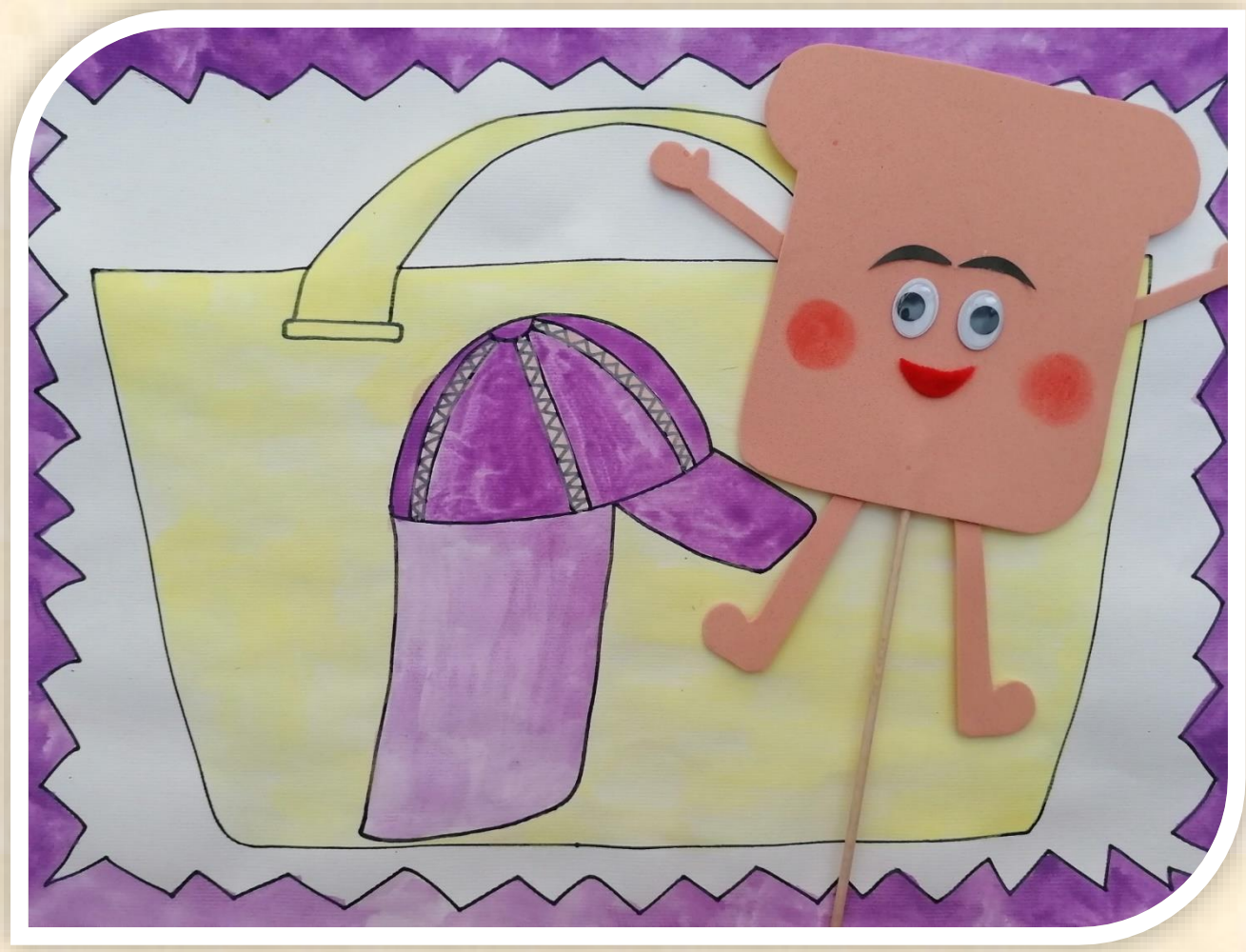

»Tu so tudi sončna očala, ki bodo poskrbela,
da močno sonce ne bo poškodovalo mojih oči.«

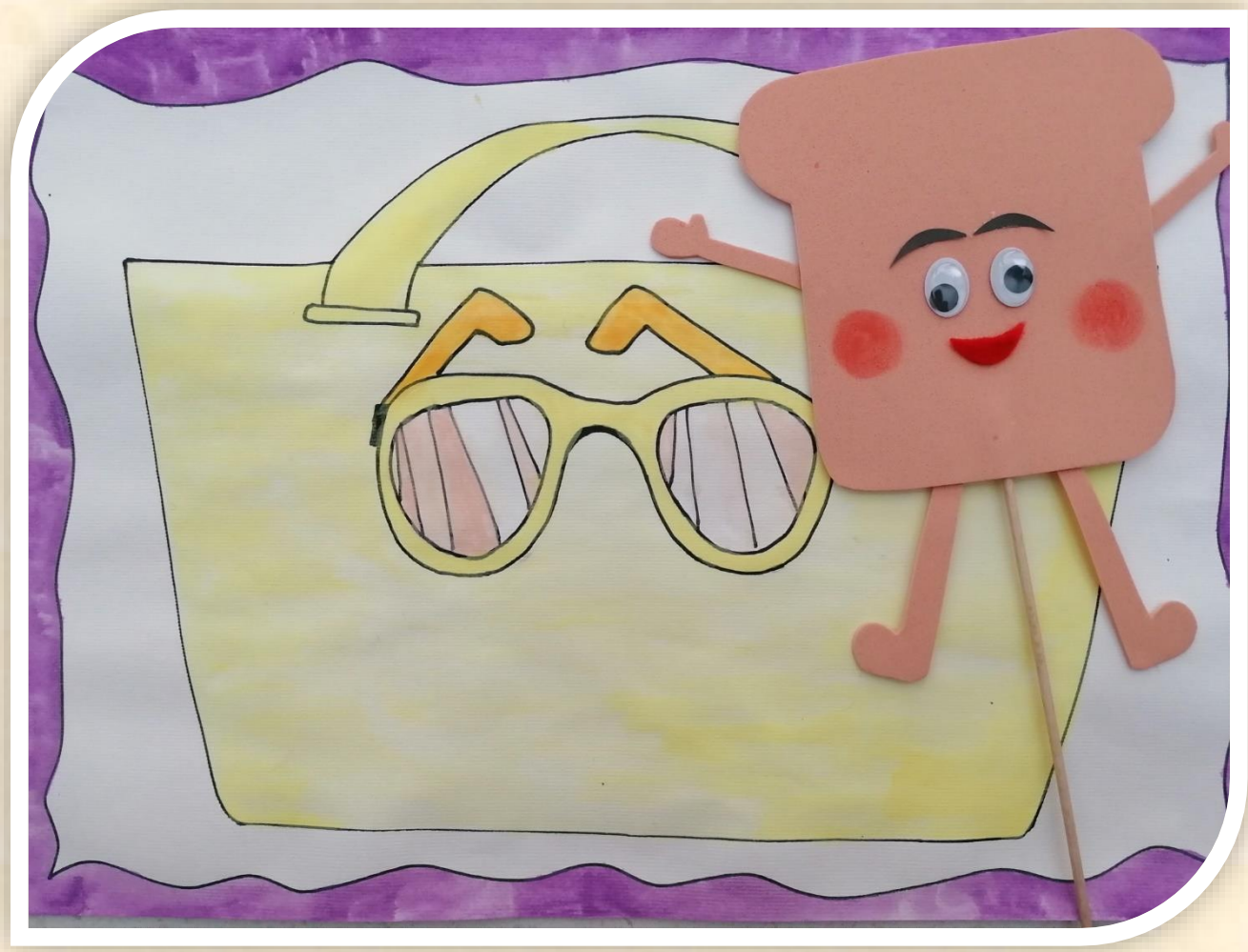

»Prinesel pa sem tudi sončno kremo,

ki me bo zaščitila pred škodljivimi vplivi sonca.«

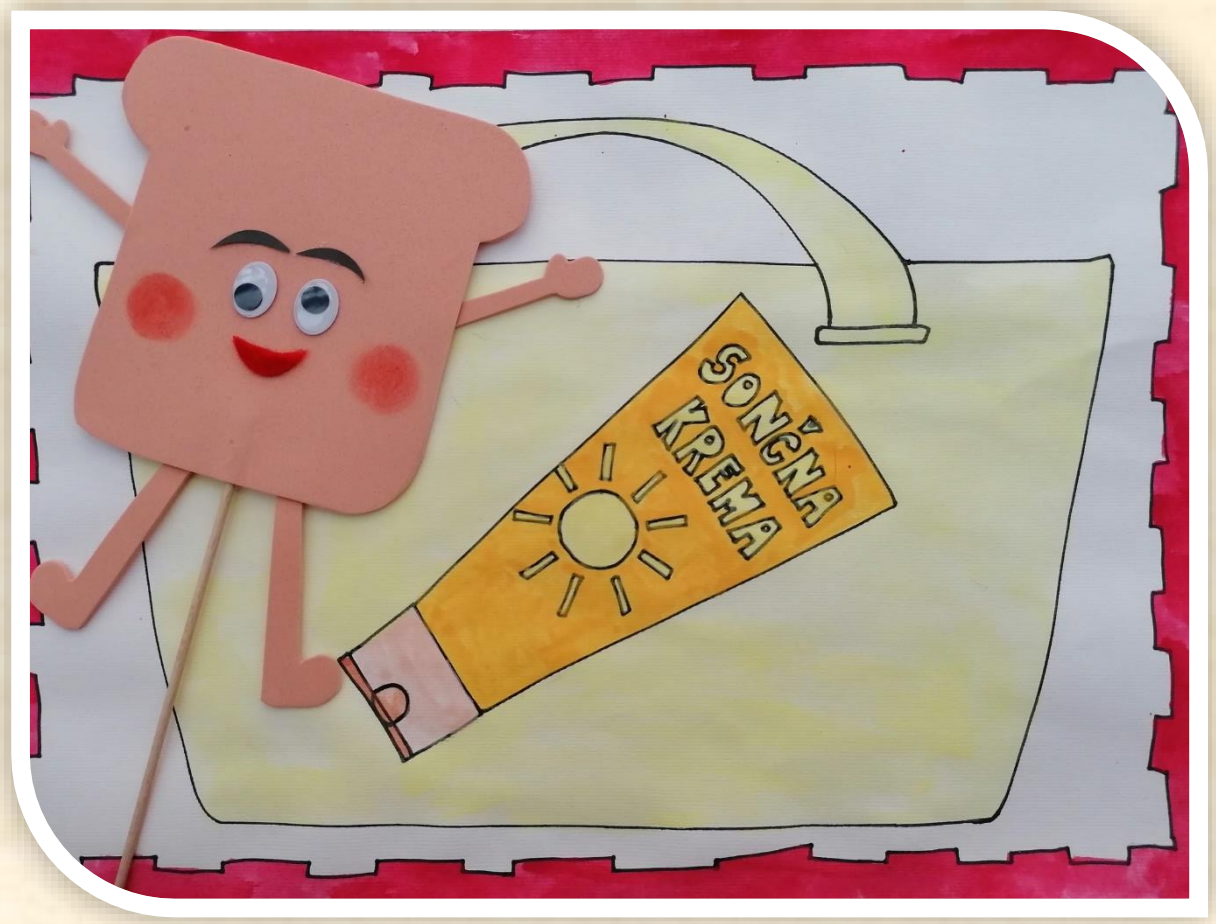

Zlatko je zaključil z naštevanjem, potem pa opazil, da Brihte sploh ni več poleg njega. Igrivo se je zapodil v morje in se igral s svojo žogo.

Potem, ko se je Zlatko

- zaščitil s sončno kremo,
- si nadel klobuk,
- oblekel lahka oblačila ter
- popil nekaj vode,

se je tudi on pognal med valove.

Prijatelja sta na plaži preživljala čudovit dan.

Sredi dneva

se je mali domišljavec Brihta začel čudno počutiti.

Začela ga je malce boleti glava.

Njegovo telo ni bilo več lepe zlato rjave barve,

kakršni so bili ostali kruhki na plaži.

Bilo je temno rjavo.

A vseeno ga je igra s prijateljem premamila,

da se je igral še naprej in nekoliko pozabil na to težavo.

Skupaj sta zgradila največji peščeni grad na svetu.
Gradila sta ga res dolgo.
Sonce je namreč začelo že zahajati za obzorje.
Kruhka sta se ponosno usedla poleg svoje umetnine.

Nato je Zlatko pogledal Brihto in se začudil:
»Brihta, kaj se dogaja s tabo?
Tvoje telo je popolnoma izgubilo pravo barvo.
Spominjaš na kruhek,
ki ga je nekdo pozabil v opekaču.«

VODA
KREMA
ZA

Brihta se je pogledal in planil v jok:

»Pa res, sonce me je opeklo, kajne?

Ker nisem nosil zaščitnih oblačil, je moja koža postala ožgana,

glava pa me gotovo boli zato, ker nisem nosil pokrivala.

In av … tudi oči me pečejo, ker na plažo nisem vzel sončnih očal.

Namesto vode, ki odžeja, sem pil le sladkane pijače;

namesto osvežilnega sadja, pa jedel čips.

Kot da vse to ne bi bilo dovolj,

se med 10. in 17. uro nisem skril pod senčnik,

ampak sem bil ves čas izpostavljen močnemu soncu.

Nič čudnega, da se počutim tako slabo.«

Zlatko, ki je vedno znal z besedami, je rekel:

»Vidiš, kaj se zgodi,

če ne upoštevaš ukrepov za zaščito pred soncem.

Upam, da me boš drugič bolj poslušal.

Pridi sedaj k meni in popij malo vode.«

Brihta je ugotovil,

da je njegov prijatelj tokrat res imel prav.

Zleknil se je pod njegov senčnik in obljubil,

da ga bo naslednjič bolj upošteval.

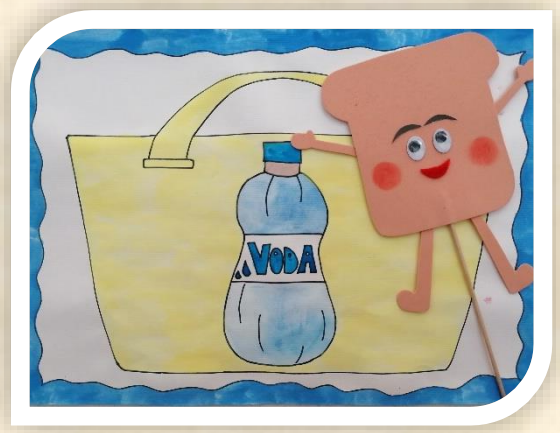

Otroci,

preden greste na toplo poletno sonce,

le poskrbite za svojo zaščito,

tako kot je to storil tudi Zlatko.

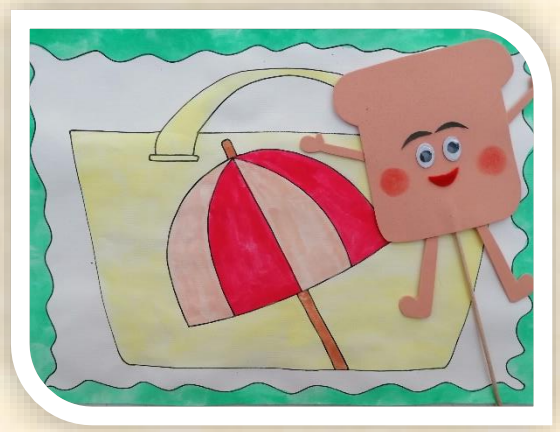

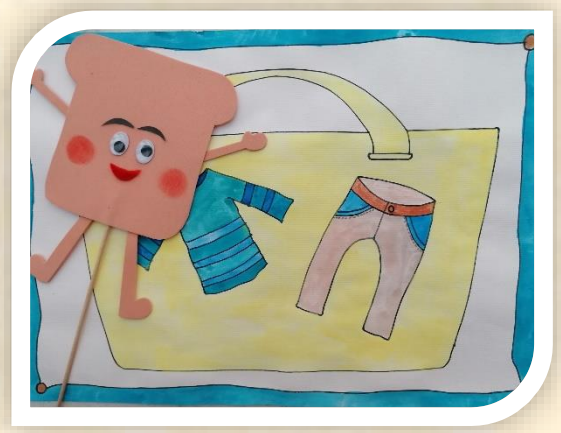

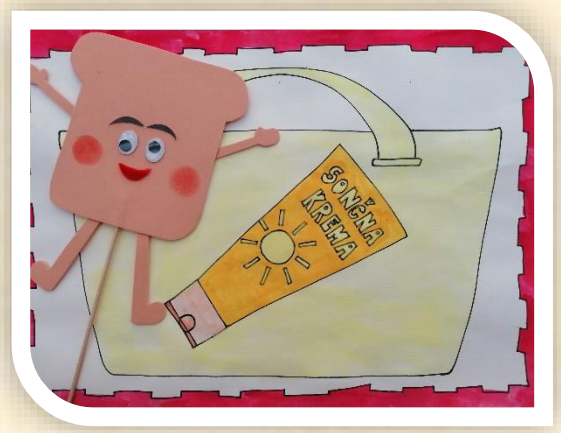

KONEC